

Nieuwsbrief april 2019

Beste sympathisanten,

In de Kasai, in Kananga staat er veel te gebeuren. Al krijgen we slechts druppelsgewijze informatie van Ivo - we zouden een vliegende reporter moeten kunnen aanstellen - het beetje nieuws versterkt ons in onze overtuiging dat iedere steun aan de projecten van Ivo onmisbaar blijft om de ergste noden aan te pakken. Ook blijkt dat samenwerking op het terrein veel energie vraagt van Ivo en zijn medewerkers.

Ook met onze steungroep zijn we de voorbije maanden niet stil blijven zitten. We zijn bijna een jaar bezig sinds onze eerste algemene vergadering, dus een tweede zit er aan te komen (15/6), waarvoor we u al vriendelijk uitnodigen.

Activiteiten steungroep

In het kader van "on sait jamais", het initiatief om € 35.000 bijeen te brengen voor een alle terreinwagens ten bate van Mpokolo wa Muoyo planden we een quizavond en een scholenactie.

Quizavond

Met ons bestuur en enkele familieleden organiseerden we een (eerste) quizavond op 23 februari in het O.-L.-Vrouwinstituut te St.-Genesius-Rode. We kregen voor de presentatie de hulp van Guy De Pré (radio 2) en van Jonas Vandermeiren. Mede door hun toedoen en omwille van de boeiende, originele quizvragen konden we er een geslaagde avond van maken voor de 23 ingeschreven en enthousiaste ploegen. De nettowinst bedroeg net geen **€ 1900**.

Scholenactie

Twee van onze medewerkers, samen met een jeugdige interim, mochten in twee lagere scholen van het H. Hartcollege in Halle een voorstelling geven van Mpokolo wa Muoyo aan de hand van ons eigen filmmateriaal. De vele kinderen, aangegrepen door de vertoning en het gesprek achteraf, spanden zich na afloop in om een sponsorwandeling te maken en zo "centjes te verzamelen" voor de nieuwe terreinwagen van het opvangcentrum. De opbrengst bedroeg buiten elke verwachting **€ 4684,68**.

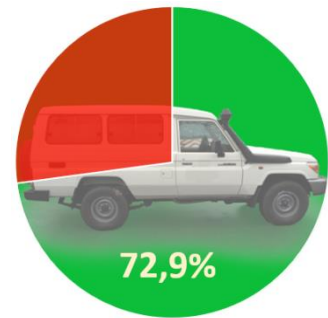
Zie ook de verslagen van deze actie op de website van de school (<https://www.hhchalle.be/vondel/>), de website van Het Nieuwsblad (https://www.nieuwsblad.be/cnt/blide_04342866) en de website van EditiePajot (<https://www.editepajot.com/regios/7/articles/63895>).

* *
*

Intussen konden we voor onze actie “on sait jamais” milde giften ontvangen van vele mensen. Opmerkelijk was de gift van de *Vrienden van Pater Peeters* uit Nederland.

Dat brengt de teller van de actie “On sait jamais” eind april op € 25 500 of bijna $\frac{3}{4}$ van het vereiste bedrag.

De komende weken zijn er bewustmakingsacties en omhalingen gepland in enkele parochies.

Algemene Vergadering (15 juni)

We willen ook al de agenda meegeven van onze algemene vergadering, die we op **zaterdag 15 juni om 10 uur in Scheut** te Anderlecht mogen laten doorgaan. Uiteraard bespreken we daar de activiteiten van het voorbije werkjaar en de evolutie van de projecten. Maar we willen ook ruimte geven aan Jan De Cock die ons graag wil onderhouden over (Within) Without Walls, dat zich wereldwijd inzet om het gevangenisleven menswaardiger te maken (zie <http://www.withoutwalls.be>). In het verleden en wellicht ook in de toekomst steunde Without Walls Ivo om het leven in de *prison centrale* te Kananga te verbeteren en de rechten van de gevangenen te vrijwaren.

Woord van Ivo

Op 14 april schreef Ivo over de toestand in Congo en over het opvangcentrum:

“Sinds de presidentswisseling zijn we in een nieuw tijdperk getreden wat ons heel wat beslommingen geeft.

Op nog geen twee maanden tijd vingen we in ons opvangcentrum 250 minderjarigen op die uit de militia van Kamuina Nsapu zijn gestapt. De strijd van Kamuina Nsapu is afgelopen want “Kabila is weg en Tshisekedi is ne goeie!”

De volwassen miliciens in de gevangenis vroegen ons aan de president te laten weten dat ze vrij willen zijn want hun strijd is gestreden, niemand heeft hen nog te vrezen. We hebben dat gedaan via de Monusco (UNO) en Tshisekedi heeft de auditeur général van het land gestuurd om een oplossing te vinden. Resultaat: sinds een week zijn er 130 gevangenen, op basis van onze naamlijsten, vrij gekomen waarvan de helft geen familie heeft in Kananga en dus voor enkele dagen opgenomen zijn in ons centrum.

Het Internationale Rode Kruis vraagt ons om 30 alleenstaande kinderen, slachtoffers van het zware treinongeval in Mueka, op te nemen...

We weten dus wat doen en kijken uit naar een rustiger periode, niettegenstaande de enorme vreugde en emoties die we meemaken, maar die ons wel uitputten.”

Op 17 april schreef Ivo:

“Beste vrienden van onze steungroep,

Ik ben er mij van bewust dat ik te weinig nieuws doorspeel, maar de realiteit geeft ons weinig tijd om dat te doen... Morgen wordt ons opvangcentrum via UNICEF bezocht door de ambassade van de Verenigde Staten. Voor elk bezoek moeten we dan een geactualiseerde voorstelling van ons werk op schrift stellen. Dat geeft een gedacht van waar we nu mee bezig zijn.”

Uit zo'n verslag geven we u de tekst van het geactualiseerde gedeelte. Hierbij worden de volgende afkortingen gebruikt:

ENA	enfant non accompagné	<i>niet begeleid kind</i>
OEV	orphelins et enfants vulnérables	<i>wezen en kwetsbare kinderen</i>
ECL	enfants en conflit avec la loi	<i>gerechtskinderen</i>
VVSBG	victimes de violence sexuelle basée sur le genre	<i>gender betrokken grensoverschrijdend gedrag (verkrachting)</i>
EAFGA	enfants associés aux forces et groupes armés	<i>kindsoldaten</i>

3. LA SITUATION ACTUELLE AU CENTRE MPOKOLO WA MUOYO DU 1 DECEMBRE 2018 (début du projet UNICEF) AU 15 AVRIL 2019

ENA	Garçons		Filles		TOTAL	
					ACCUEIL	REUNIF.
Accueil	108		45		153	
Réun. fam.		77		27		104
OEV						
Accueil	45		42		87	
Réun. fam.		41		29		70
ECL						
Accueil	6				6	
Réun. fam.		2				2
VVSBG						
Accueil	0		3		3	
Réun. fam.		0		3		3
EAFGA						
Accueil	235		43		278	
Réun. fam.		220		30		250
TOTAL ACC.	394		133		527	
TOTAL REUN.		340		89		429

Actuellement il y a **98 enfants** au centre: 54 garçons et 44 filles. Le contexte de nos activités a changé depuis le 1 décembre avec l'appui de l'UNICEF. Notre centre qui travaille pour l'accueil et la prise en charge des enfants abandonnés en vue de leur réunification familiale, a élargi ses activités en intégrant le mécanisme.

- La formation et sensibilisation des mobilisateurs communautaires sur les Droits de l'Enfant dans trois communes de Kananga;

- L'organisation des «Espaces Amis des Enfants» avec des activités éducatives et récréatives à quatre endroits à Kananga.

L'alternance politique au sommet du gouvernement en janvier a bouleversé les activités de notre centre. A partir du 15 janvier beaucoup d'anciens miliciens sont venus remettre leurs armes à l'autorité provinciale. Parmi eux il y avait beaucoup d'enfants. Nous étions engagés dans la vérification de leur âge et la séparation de ces enfants des miliciens adultes. Ensuite nous les avons pris en charge dans notre centre pour préparer leur réunification familiale.

Du 15 janvier au 15 avril nous avons accueilli 246 enfants associés aux milices. Normalement il y a environ 65 personnes qui sont chaque jour hébergés au centre; actuellement elles sont entre 80 et 100.

4. POINTS À SOULEVER

- Notre prise en charge des enfants se fait
  - au niveau alimentaire, vestimentaire, médicale,
  - au niveau de la recherche de leurs familles et de leur réunification familiale,
  - au niveau du suivi post-réunification **qui montre le désir répété des enfants réinsérés dans leurs familles pauvres d'être scolarisés.**
- Nos moyens de transport sont devenus vétustes:
  - des sympathisants en Belgique font une campagne pour pouvoir remplacer notre véhicule-ambulance (de 2001).
  - nous cherchons encore une solution pour **remplacer nos 4 motos Yamaha**, utilisées pour les déplacements quotidiens: 3 à Kananga et 1 à Tshikapa.
- **Les 3 parcelles voisines** du centre sont à vendre: nous sommes intéressés car nous avons besoin de plus d'espace pour les jeux et pour un potager à gérer par les enfants.

Op 22 april schreef Ivo i.v.m. de gevangenis in Kananga:

“Zalige Paastijd toegewenst! Ik heb alle Paasdiensten kunnen vieren, alhoewel het op het randje was omwille van de revolte van gevangenen... niet tegen onze dienst maar tegen de directeur en de cipiers en de rechters. Er zijn dagen dat we alleen met de gevangenen zijn, want wanneer ze weer eens kwaad worden, sturen ze alle autoriteiten weg. Die lopen dan rap weg, vorige week vluchtte de directeur weg langs een venster achterin zijn bureau. Een vreemd delicate situatie: de gevangenen vertrouwen ons volledig, ze vragen ons om hun grieven bekend te maken aan de autoriteiten en justitie vraagt ons te bemiddelen met de gevangenen! We proberen altijd rustig te blijven en aandachtig te luisteren, maar de zenuwen staan toch dikwijls gespannen. Uitputtend. Ik moet hier dus meer over schrijven...”